

Sygn. akt **XX GC 600/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	sekretarz sądowy Hanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w B.**

przeciwko **K. Z.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanej K. Z. na rzecz Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w B. kwotę 4 574,79 zł (cztery tysiące pięćset siedemdziesiąt cztery złote siedemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2012 roku do dnia zapłaty,
- w pozostałej części oddala powództwo,
- zasądza od powoda Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w B. na rzecz pozwanej K. Z. kwotę 1 416,33 zł (jeden tysiąc czterysta szesnaście złotych trzydzieści trzy grosze) tytułem stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu,
- nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa tytułem brakującej części opłaty od pozwu: od powoda Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w B. kwotę 2 425,90 zł (dwa tysiące czterysta dwadzieścia pięć złotych dziewięćdziesiąt groszy) oraz od pozwanej K. Z. kwotę 182,60 zł (sto osiemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt groszy).

SSO Agnieszka Baran

Sygn. akt **XX GC 600/13**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 maja 2012 roku powód Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwana K. Z. zapłaciła na rzecz powoda kwotę 106.833,44 zł z ustawowymi odsetkami

- od kwoty 300,00 zł od dnia 30 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 407,42 zł od dnia 9 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3.908,64 zł od dnia 13 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 7.446,73 zł od dnia 16 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.851,37 zł od dnia 22 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 666,15 zł od dnia 22 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 9.641,70 zł od dnia 31 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.305,00 zł od dnia 31 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 13.325,53 zł od dnia 3 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 23.357,70 zł od dnia 19 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 13.874,40 zł od dnia 22 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 13.874,40 zł od dnia 22 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.474,72 zł od dnia 5 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.399,68 zł od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty

oraz koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód podniósł, że strony zawarły umowę o współpracy, w ramach której powód zobowiązany był do dostarczenia, zamontowania i serwisu urządzeń (automatów) do wydawania przekąsek (słodczy) oraz do dostarczenia towaru do automatów według zamówień pozwanego. Warunki i zasady współpracy strony ustaliły w kontaktach osobistych oraz w ramach korespondencji e – mail. Ustalone, zaakceptowane i faktycznie wykonywane warunki umowy nie zostały sformułowane na piśmie. Realizując umowę pozwany zakupił od powoda usługę montażu i dzierżawy automatów oraz wielokrotnie zamawiał towary handlowe do dzierżawionych automatów. Powód sprzedał pozwanemu towar i usługę, na potwierdzenie czego wystawione zostały faktury VAT. Pozwany nie dokonał zapłaty należności, a jedną z faktur uregulował częściowo (pozew k. 3 – 6).

Sąd uwzględnił roszczenie powoda w całości i w dniu 1 czerwca 2012 roku wydał w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanemu aby zapłacił na rzecz powoda żądaną kwotę 106.833,44 zł wraz z ustawowymi odsetkami i obciążył pozwaną kosztami procesu (nakaz zapłaty k. 155).

Pozwana K. Z. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 1 czerwca 2012r. zaskarżając nakaz w części - co do kwoty 69.555,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 3.908,64 zł od dnia 13 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 666,15 zł od dnia 22 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 23.357,90 zł od dnia 19 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 13.874,40 zł od dnia 22 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 13.874,40 zł od dnia 22 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.474,72 zł od dnia 5 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.399,68 zł od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty

oraz co do zasądzonych od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania i wniosła o oddalenie powództwa z zaskarżonym zakresie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów

zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana potwierdziła, że między stronami została zawarta umowa dotycząca dostarczenia, zamontowania i serwisu urządzeń do wydawania przekąsek, na mocy której pozwana była zobowiązana do zamawiania towarów do w/w urządzeń w powodowej spółce. Umowa nie została zawarta w formie pisemnej, co było spowodowane brakiem akceptacji przez pozwaną warunków umowy w zakresie dzierżawy urządzeń, w szczególności co do ceny dzierżawy. Pozwana potwierdziła, że powodowa spółka dokonała montażu 35 urządzeń – automatów do wydawania żywności w miejscach wskazanych przez pozwaną na terenie (...) Uniwersytetu (...). Strony ustaliły również, że powodowa spółka będzie serwisować dostarczone automaty zgodnie ze zgłoszeniami pozwanej oraz, że będzie realizować zamówienia pozwanej w zakresie żywności i innych produktów. Płatności z tytułu wykonania umowy miały następować na podstawie faktur VAT wystawionych przez powodową spółkę i doręczonych pozwanej. Wykonywanie umowy trwało do końca marca 2012r., kiedy pozwana poinformowała powodową spółkę o fakcie rozwiązania jej umowy z Uniwersytetem (...) i związaną z tym koniecznością demontażu urządzeń. Pozwana potwierdziła, że nie dokonała płatności za część faktur wystawionych z tytułu zamówienia towaru, mianowicie nie uiściła należności z tytułu faktur o nr (...) co do kwoty 300 zł, (...), (...), (...), (...), (...) i (...). Pozwana podniosła, że nigdy nie otrzymała załączonych do pozwu faktur nr (...). Pozwana nie uiściła żadnych płatności z tytułu dzierżawy, albowiem wysokość czynszu dzierżawnego nie była zgodna z ustaleniami stron (sprzeciw k. 182 – 185).

W replice na sprzeciw powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 69.555,69 zł z odsetkami za opóźnienie w wysokości ustawowej

- od kwoty 3.908,64 zł od dnia 13 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 666,15 zł od dnia 22 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 23.357,90 zł od dnia 19 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 13.874,40 zł od dnia 22 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 13.874,40 zł od dnia 22 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6.474,72 zł od dnia 5 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.399,68 zł od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w wysokości ustalonej według norm przepisanych. Powód podniósł, że pozwana była informowana o konieczności zapłaty czynszu dzierżawnego przy każdym przekazaniu automatu vendingowego od stycznia 2011r. i w tym czasie nie zgłaszała żadnego sprzeciwu co do tych świadczeń na rzecz powoda. Pozwana przyjmowała automaty od powoda na zasadach dzierżawy i za określonym w protokołach przekazania czynszem dzierżawnym. Protokoły zostały podpisane przez pozwaną lub jej przedstawiciela R. S.. Łączna wysokość czynszu dzierżawy 35 automatów za jeden miesiąc przy uwzględnieniu stawek czynszu wskazanych w protokołach przekazania automatów wynosiła 11.280 zł netto. Taki czynsz powód naliczył zgodnie z umową za miesiące styczeń, luty i marzec 2012 roku. Powód podniósł, że pozwana w dniu 2 grudnia 2013 roku przyjęła jego ofertę dzierżawy automatów, w tym w zakresie obowiązków i wysokości świadczenia z tytułu czynszu (odpowiedź an sprzeciw k. 201 – 205).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. Z. zawarła z Przedsiębiorstwem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. ustną umowę, której przedmiotem było dostarczenie, zamontowanie i serwisowanie urządzeń do wydawania drobnych przekąsek. Powodowa spółka w ramach łączącej strony umowy zobowiązała się do dostarczenia, zamontowania i wykonywania napraw urządzeń vendingowych, zaś pozwana zobowiązała się do zamawiania u powoda towaru w postaci artykułów spożywczych i zapłaty za zakupiony towar. Strony negocjowały ostateczne warunki łączącej je umowy, w tym w szczególności wysokość ewentualnego czynszu dzierżawnego, ustnie, jak również za pośrednictwem poczty

elektronicznej. Powodowa spółka przedstawiła pozwanej cenniki czynszu dzierżawnego za dzierżawę poszczególnych typów maszyn vendigowych, jak również ceny poszczególnych produktów spożywczych. Strony nie porozumiały się ostatecznie w kwestii wysokości czynszu dzierżawnego i nie ustaliły terminów jego płatności. Ostatecznie strony nie zawarły umowy w formie pisemnej, chociaż projekt umowy został sporządzony i przesłany pozwanej przez E. M. pracownika powodowej spółki w dniu 1 grudnia 2011r. Zgodnie z § 2 i § 3 projektu umowy o współpracy dotyczącej dzierżawy i serwisu urządzeń do sprzedaży gorących napojów i przekąsek datowanym 01.11.2011r. operator – powód miał wydzierżawić pozwanej maszyny, a pozwana miała zobowiązać się do zapłaty miesięcznego czynszu dzierżawnego w wysokości 11.280 zł netto, który miał zostać powiększony o podatek VAT. Czynsz miał być płatny na podstawie faktury VAT wystawionej do 20 dnia każdego miesiąca za dany miesiąc w terminie 21 dni od daty wystawiania przez powoda. Płatność miała następować przelewem na konto powoda. Umowa o współpracy nie została podpisana przez powoda, ani przez pozwaną. K. Z. zakwestionowała zapisy umowy.

Dowód: korespondencja e – mail k. 11 – 23, zeznania świadków: E. M. k. 262, k. 266, R. S. k. 338 – 339, przesłuchanie stron postępowania k. 362 – 36, korespondencja e – mail wraz z załącznikiem w postaci umowy o współpracy k. 38 – 42, k. 206 – 207.

W ramach ustnych ustaleń oraz w wykonaniu postanowień ustnej umowy Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zamontowała 35 urządzeń – automatów do wydawania żywności w miejscach wskazanych przez K. Z. na terenie (...) Uniwersytetu (...). Ilość i umiejscowienie automatów wynikały z zawartej umowy pomiędzy K. Z. a (...) Uniwersytetem (...). I tak w dniu w dniu 3 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model C. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 340 zł. Również w dniu 3 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu R., model M. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 360 zł. K. Z. potwierdziła odbiór maszyny własnoręcznym podpisem. Na protokołach przekazania maszyn brak podpisu przedstawiciela powodowej spółki.

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 130 – 131, korespondencja e – mail k. 75 – 78, zeznania świadków: P. D. k. 337, k. 339, R. B. k. 264, k. 266.

W dniu 10 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model M.(...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 360 zł. W tym samym dniu Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu V., model M. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 270 zł. R. S., przedstawiciel pozwanej potwierdził odbiór maszyn własnoręcznym podpisem. W imieniu powodowej spółki urządzenia zostały przekazane przez E. M..

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 128 – 129.

W dniu 20 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model C. (...) oraz maszynę typu S., model C. (...). Na protokołach przekazania urządzeń obok pozycji dzierżawa widnieją kwoty 270 zł. W tym też dniu Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model M. (...) oraz maszynę typu S., model M. (...). Na protokołach przekazania urządzeń obok pozycji dzierżawa widnieją kwoty 360 zł. Również w dniu 20 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model C. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 340 zł. K. Z. potwierdziła odbiór maszyn własnoręcznym podpisem. W imieniu powodowej spółki urządzenia zostały przekazane przez E. M..

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 123 – 127.

W dniu 21 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model M. (...), maszynę typu S., model M. (...) oraz maszynę typu S., model M. (...). Na protokołach przekazania urządzeń obok pozycji dzierżawa widnieją kwoty 360 zł. Tego samego dnia Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model M. (...) oraz maszynę typu S., model M. (...). Na protokołach przekazania urządzeń obok pozycji dzierżawa widnieją kwoty 340 zł. K. Z. potwierdziła odbiór maszyny własnoręcznym podpisem. W imieniu powodowej spółki urządzenia zostały przekazane przez E. M..

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 118 – 122.

W dniu 24 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model M. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 360 zł. Tego samego dnia Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model M. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 340 zł. W dniu 24 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. również maszynę typu S., model M. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 270 zł. K. Z. potwierdziła odbiór maszyny własnoręcznym podpisem. W imieniu powodowej spółki urządzenia zostały przekazane przez E. M..

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 115 – 117.

W dniu 25 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu K., model C. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 360 zł. K. Z. potwierdziła odbiór maszyny własnoręcznym podpisem. W imieniu powodowej spółki urządzenie zostało przekazane przez E. M..

Dowód: protokół przekazania urządzenia k. 114.

W dniu 26 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model M. (...) oraz maszynę typu S., model M. (...). Na protokołach przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 270 zł. Tego samego dnia Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model C. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 360 zł. W dniu 26 października 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. również maszynę typu S., model C. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 340 zł. K. Z. potwierdziła odbiór maszyny własnoręcznym podpisem. W imieniu powodowej spółki urządzenia zostały przekazane przez E. M..

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 110 – 113.

W dniu 4 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model C. (...) oraz maszynę typu S., model C. (...). Na protokołach przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 270 zł. K. Z. potwierdziła odbiór maszyn własnoręcznym podpisem. W imieniu powodowej spółki urządzenia zostały przekazane przez E. M..

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 108 – 109.

W dniu 15 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu V., model M. (...), maszynę typu V., model M. (...) oraz maszynę typu V., model M. (...). Na protokołach przekazania urządzeń obok pozycji dzierżawa widnieją kwoty 270 zł. W imieniu powodowej spółki urządzenia zostały przekazane przez M. J..

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 105 – 107.

W dniu 17 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model C. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 340 zł. Tego samego dnia Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu V., model M. (...) oraz maszynę typu V., model C. (...). Na protokołach przekazania urządzeń obok pozycji dzierżawa widnieją kwoty 270 zł. R. S. potwierdził w imieniu pozwanej odbiór maszyn. W imieniu powodowej spółki urządzenia zostały przekazane przez E. M..

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 102 – 104.

W dniu 30 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu L. D., model M. (...), maszynę typu L. D., model M. (...), maszynę typu L. D., model M. (...), L. D., model M. (...), maszynę typu L. D., model M. (...). Na protokołach przekazania urządzeń obok pozycji dzierżawa widnieją kwoty 340 zł. Tego samego dnia Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przekazała K. Z. maszynę typu S., model M. (...). Na protokole przekazania urządzenia obok pozycji dzierżawa widnieje kwota 270 zł. W imieniu powodowej spółki urządzenia zostały przekazane przez E. M..

Dowód: protokoły przekazania urządzeń k. 96 – 101.

Po zamontowaniu maszyn K. Z., zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy kupowała produkty spożywcze u powoda. Pozwana zamawiała towar u powoda za pośrednictwem korespondencji e – mail. Powodowa spółka wydawała zamówiony towar R. S. i wystawiała na rzecz pozwanej faktury VAT za sprzedane artykuły spożywcze. Powodowa spółka wykonywała również naprawy serwisowe urządzeń na podstawie zgłoszeń pozwanej.

Dowód: korespondencja e – mail k. 28, k. 30 – 37, k. 43 – 46, k. 52 – 53, k. 64 – 70, zlecenie naprawy k. 47 – 51, k. 54 – 60, zeznania świadków E. S. k. 263, k. 266, R. S. k. 338 – 339, R. B. k. 264, k. 266, przesłuchanie stron k. 362 – 364.

W dniu 8 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 3.648,90 zł z tytułu sprzedaży towarów spożywczych, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 29.11.2011r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 79.

W dniu 17 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 407,42 zł z tytułu sprzedaży towarów spożywczych, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 08.12.2011r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 80.

W dniu 21 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 3.908,64 zł z tytułu sprzedaży towarów spożywczych, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 12.12.2011r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 81.

W dniu 24 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 7.446,73 zł z tytułu sprzedaży towarów spożywczych, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 15.12.2011r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 82 – 83.

W dniu 30 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 1.851,37 zł z tytułu sprzedaży towarów spożywczych, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 21.12.2011r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 84 – 85.

W dniu 30 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 666,15 zł z tytułu sprzedaży towarów spożywczych, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 21.12.2011r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 86.

K. Z. uregulowała część należności za zakupione u powodowej spółki artykuły spożywcze. W dniu w dniu 1 grudnia oraz w dniu 8 grudnia 2011r. K. Z. zapłaciła na rzecz Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 10.000 zł oraz kwotę 5.784,85 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT (...).

Dowód: potwierdzenia przelewów k. 135 – 137, zeznanie świadka J. W. k. 361 – 362, k. 366.

W dniu 5 grudnia 2011r. K. Z. zapłaciła na rzecz Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 355,91 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT (...).

Dowód: potwierdzenie przelewu k. 138.

W dniu 8 grudnia 2011r. K. Z. zapłaciła na rzecz Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 3.348,90 zł, kwotę 323,79 zł oraz kwotę 300 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT (...).

Dowód: potwierdzenia przelewów k. 132 – 134.

W dniu 8 grudnia 2011r. K. Z. zapłaciła na rzecz Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 4.590,87 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT (...).

Dowód: potwierdzenie przelewu k. 139.

W dniu 8 grudnia 2011r. K. Z. zapłaciła na rzecz Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 593,33 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT (...).

Dowód: potwierdzenie przelewu k. 140.

W dniu 8 grudnia 2011r. K. Z. zapłaciła na rzecz Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 570,50 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT (...).

Dowód: potwierdzenie przelewu k. 141.

W dniu 9 grudnia 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 9.641,70 zł z tytułu sprzedaży towarów spożywczych, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 30.12.2011r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 87.

W dniu 9 grudnia 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 4.305 zł z tytułu przygotowania i montażu maszyn, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 30.12.2011r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 88.

W dniu 12 grudnia 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 13.325,53 zł z tytułu sprzedaży towarów spożywczych, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 02.01.2012r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 89 – 90.

W dniu 28 grudnia 2011r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 23.357,70 zł z tytułu dzierżawy automatów, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 18.01.2012r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 91.

W dniu 31 stycznia 2012r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 13.874,40 zł z tytułu dzierżawy automatu, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 21.02.2012r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 92.

W dniu 29 lutego 2012r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 13.874,40 zł z tytułu opłaty miesięcznej za korzystanie z automatu zgodnie z umową, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 21.03.2012r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 93.

W dniu 14 marca 2012r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 6.474,72 zł z tytułu opłaty miesięcznej za korzystanie z automatu zgodnie z umową, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 04.04.2012r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 94.

W dniu 30 marca 2012r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła na rzecz K. Z. fakturę VAT (...) na kwotę 7.399,68 zł z tytułu opłaty miesięcznej za korzystanie z automatu zgodnie z umową, płatną w terminie 21 dni, tj. do dnia 20.04.2012r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 95.

Strony wykonywały umowę do dnia 30 marca 2012r., w którym pozwana poinformowała powodową spółkę o rozwiązaniu jej umowy z (...) Uniwersytetem (...).

Dowód: korespondencja e – mail k. 25.

K. Z. nie zapłaciła Przedsiębiorstwo (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. należności z tytułu zakupu artykułów spożywczych w wysokości wskazanej na fakturach (...) w łącznej kwocie 4.574,79 zł, jak również należności z tytułu czynszu dzierżawnego automatów vendingowych.

Okoliczność bezsporna

Wezwaniem z dnia 8 maja 2012r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wezwała K. Z. do zapłaty kwoty 106.833,44 zł wynikającej z faktur VAT o numerach: (...) wraz z odsetkami w terminie 3 dni licząc od dnia wezwania.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 142.

Wskazać należy, że stan faktyczny niniejszej sprawy nie był sporny w toku postępowania; strony różniły się w jego ocenie prawnej i na tym tle doszło do sporu będącego przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie. Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd Okręgowy na podstawie wskazanych powyżej kopii dokumentów, zeznań przesłuchanych w sprawie świadków i przesłuchania stron oraz faktów stwierdzonych przez stronę powodową i potwierdzonych, jako zgodne z prawdą, przez stronę pozwaną w toku postępowania (art. 229 k.p.c. stanowi, że

nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości co do swej zgodności ze stanem rzeczywistym). Okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie zostały potwierdzone środkami dowodowymi w postaci dokumentów załączonych do akt sprawy. Ich prawdziwość i rzetelność nie była kwestionowana przez strony postępowania, a Sąd nie znalazł powodów by z urzędu kwestionować ich moc dowodową.

Sąd nie znalazł powodów by kwestionować prawdziwość zeznań świadków E. M. (k. 262, k. 266), E. S. (k. 263, k. 266), P. D. (k. 337, k. 339), R. S. (k. 338 – 339), R. B. (k. 264, k. 266) i J. W. (k. 361 – 362, k. 366), albowiem zeznania świadków są spójne i wzajemnie się uzupełniają dając pełny obraz współpracy stron w zakresie łączącej je ustnej umowy, której przedmiotem było dostarczenie, zamontowanie oraz serwis urządzeń vendingowych oraz sprzedaż artykułów spożywczych. Świadcowie jako osoby obce dla stron nie są bezpośrednio zainteresowani wynikiem niniejszego postępowania, nie mieli zatem powodów by składać nieprawdziwe zeznania korzystne dla którejkolwiek ze stron niniejszego postępowania i narażać się na odpowiedzialność karną w trybie art. 233 k.k. Świadcowie obiektywnie zrelacjonowali przebieg zdarzeń, w których bezpośrednio uczestniczyli. W ocenie Sądu twierdzenie świadka E. M. w przedmiocie dzierżawienia przez pozwaną automatów vendingowych nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym również w zeznaniach pozostałych świadków.

Sąd nie kwestionuje również prawdziwości wyjaśnień stron postępowania, albowiem w toku postępowania nie zostały powołane dowody przeciwne, które mogłyby je podważyć. Sąd nie przeprowadził dowodu z przesłuchania w charakterze strony K. B. oraz J. W. (wniosek k. 4, k. 242), albowiem powód cofnął wniosek o przeprowadzenie tego dowodu (pismo procesowe k. 242, protokół rozprawy k. 261, k. 266).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w S. zasługuje na uwzględnienie, lecz jedynie w części.

Zasadność roszczenia powoda o zapłatę kwoty 69.555,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi należy ocenić na gruncie przepisów kodeksu cywilnego regulujących umowę sprzedaży oraz umowę dzierżawy. Zgodnie z regulacją art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W toku postępowania strony zgodnie przyznały, że łączyła je ustna umowa, na mocy której powód dostarczył, zamontował i wykonywał naprawy urządzeń vendingowych, zaś pozwana kupowała od powoda artykuły spożywcze za zapłatą ceny. Pozwana przyznała, że nie zapłaciła za towar sprzedany przez powoda w dniu 21.11.2011r. za kwotę 3.908,64 zł oraz w dniu 30.11.2011r. za kwotę 666,15 zł, co zostało stwierdzone fakturami VAT (...).

Faktura jest dokumentem o charakterze podatkowym, rozliczeniowo księgowym. Jest wystawiana w związku z zawarciem określonej transakcji sprzedaży lub usługi na podstawie tej transakcji. Podstawą wystawienia faktury może być zarówno umowa pisemna jak i ustna. Jeżeli faktura jest wystawiona na podstawie umowy to zapisy w jej treści winne być konsekwencją i odzwierciedleniem postanowień tej umowy, zaś zapisy odbiegające od treści umowy nie mają żadnego wpływu na ocenę rzeczywistej, faktycznej treści umowy stanowiącej podstawę wystawienia faktury. Priorytet ma bowiem zawsze umowa cywilno prawna, na podstawie której faktura jest wystawiona, faktura jest więc jedynie podatkową konsekwencją zawarcia przez strony określonej umowy.

Bezsporna była również okoliczność ustalenia przez strony wysokości ceny sprzedaży oraz terminu jej zapłaty. Pozwana, jak również świadek R. S. zgodnie potwierdzili, że towar wskazany na fakturach VAT (...) został przez pozwaną odebrany. Świadcowie przesłuchani w sprawie potwierdzili, że pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń co do ilości i jakości dostarczonych jej artykułów spożywczych przeznaczonych do dalszej odsprzedaży przy użyciu maszyn vendingowych. Odebranie przez pozwaną zmówionego przez nią towaru i przeznaczenie go do wykorzystania w swojej działalności gospodarczej, jak również wystawienie w ślad za tym dokumentu rozliczeniowego w postaci faktury

potwierdza związanie stron umową sprzedaży. Wobec powyższego Sąd uznał za zasadne zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 4.574,79 zł stanowiącej cenę sprzedaży artykułów spożywczych.

W zakresie odsetek ustawowych Sąd orzekł w oparciu o regulację art. 481 § 1 i § 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi; jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o zasądzenie odsetek w wysokości ustawowej od kwoty 3.908,64 zł od dnia 13 grudnia 2011r., zaś od kwoty 666,15 zł od dnia 22 grudnia 2011r., gdyż powód w toku procesu nie wykazał, aby doręczył pozwanej faktury VAT o numerach (...). W toku procesu strony zgodnie twierdziły, że zapłata za sprzedany towar miała następować na podstawie faktury wystawionej przez powoda na rzecz pozwanej, po jej doręczeniu. Przesłuchana w charakterze świadka E. M. zeznała, że jedynie w pierwszym okresie współpracy pozwana otrzymywała faktury, natomiast część faktur skierowanych do pozwanej została zwrócona (protokół rozprawy k. 262, k. 266). Pozwana potwierdziła tę okoliczność. Z uwagi na twierdzenia pozwanej zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty na powodzie na mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. spoczywał ciężar wykazania doręczenia faktur pozwanej zgodnie z postanowieniami łączącej strony ustnej umowy. Zgodnie z regulacją art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z dyspozycją art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, zaś Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę. Z uwagi na wolę ustawodawcy wyrażoną w art. 232 k.p.c. należy przyjąć, że strona postępowania ma obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego. Ciężar ten jest ciężarem procesowym i spoczywa na stronach postępowania. Taka interpretacja art. 232 k.p.c., jest zgodna ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. (I CKU 45/96, OSNC 1997/6 – 7/76). W powołanym orzeczeniu Sąd Najwyższy wskazał, iż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Należy podkreślić, iż art. 232 k.p.c. zdanie drugie stanowi istotny wyjątek od zasady kontradyktoryjności i wynikającego z niej ciężaru dostarczenia dowodów przez strony, dlatego sąd powinien traktować dopuszczenie dowodu z urzędu jako środek ostateczny, w sytuacji, gdy nie może w inny sposób przeciwstawić się niebezpieczeństwu nieprawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Przeprowadzenie konkretnego dowodu przez sąd z reguły jest korzystne dla jednej ze stron, co może prowadzić do naruszenia zasady równości, a przede wszystkim do podważenia zaufania do sądu. Powód nie wykazał, aby doręczył pozwanej faktury wystawione w dniu 21.11.2011r. oraz w dniu 30.11.2011r. czy to drogą korespondencji tradycyjnej czy też w drodze korespondencji elektronicznej, wobec czego Sąd uznał za zasadne zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda odsetek w wysokości ustawowej od kwoty 4.574,79 zł od dnia wezwania pozwanej do zapłaty. Powód skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty w dniu 08.05.2012r., zakreślając nieprzekraczalny trzydniowy termin do uregulowania należności z tytułu sprzedaży towarów (potwierdzenie nadania i wezwanie do zapłaty k. 142). Powód nie przedłożył jednak przed Sądem dowodu doręczenia wezwania do zapłaty datowanego 2 maja 2012r. Doliczając czas niezbędny na obieg korespondencji - 4 dni oraz zakreślony przez powoda trzydniowy termin do uregulowania należności wynikających z faktur VAT nr (...) Sąd uznał za zasadne zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda odsetek w wysokości ustawowej od dnia 15 maja 2012r., który nastąpił po upływie siedmiodniowego okresu licząc od dnia nadania przesyłki zawierającej wezwanie pozwanej do zapłaty należności z tytułu umowy sprzedaży.

Odnosząc się do roszczenia powoda o zapłatę przez pozwaną czynszu dzierżawnego za udostępnione automaty vendingowe w wysokościach wskazanych na fakturach VAT (...) (k. 91 - 95) w łącznej wysokości 64.980,90 zł Sąd uznał roszczenie powoda za pozbawione podstawy faktycznej i prawnej. W zakresie roszczenia o zapłatę czynszu

dzierżawnego powód oparł swoje roszczenie na treści łączącej strony ustnej umowy, podnosząc, że pozwana za pośrednictwem korespondencji elektronicznej z dnia 2 grudnia 2011r. przyjęła ofertę powoda.

Art. 693 § 1 i § 2 k.c. stanowi, że przez umowę dzierżawy wydierżawiający zobowiązuje się oddać dzierżawcy rzecz do używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a dzierżawca zobowiązuje się płacić wydierżawiającemu umówiony czynsz; czynsz może być zastrzeżony w pieniądzech lub świadczeniach innego rodzaju. Może być również oznaczony w ułamkowej części pożytków. Powód upatruje zasadności zapłaty czynszu dzierżawnego w przyjęciu przez pozwaną skierowanej do niej oferty oraz w treści § 2 projektu umowy o współpracę (k. 39), jak również w treści protokołów przekazania urządzeń (k. 96 - 131). Zgodnie z regulacją art. 66 § 1 k.c. oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Ofertowy tryb zawarcia umowy charakteryzuje się tym, że na zawarcie umowy składają się wyraźne oświadczenia woli stron - stanowcza propozycja oferenta zawarcia umowy czyli oferta oraz akceptacja tej propozycji przez oblata. Składanie oświadczeń woli w przypadku osoby prawej, jaką niewątpliwie jest powodowa spółka, należy do kompetencji organu uprawnionego do jej reprezentacji - zarządu spółki (art. 201 § 1 k.s.h.) lub też do należycie umocowanego pełnomocnika spółki (art. 95 k.c.). Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 38 k.c. osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie. Do tworzenia i urzeczywistniania woli spółki z ograniczoną odpowiedzialnością uprawnione są osoby wchodzące w skład jej organów. Zgodnie z regulacją art. 201 § 1 k.s.h. zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę. Art. 208 § 2 i § 3 k.s.h. stanowi, że każdy członek zarządu ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki; każdy członek zarządu może prowadzić bez uprzedniej uchwały zarządu sprawy nieprzekraczające zakresu zwykłych czynności spółki. Z powołanych regulacji wynika, że to zarząd spółki prowadzi sprawy spółki, organizuje i prowadzi działalność gospodarczą, zawiera umowy w imieniu spółki oraz udziela pełnomocnictw osobom trzecim. Zgodnie z regulacją art. 95 § 1 i § 2 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej, można dokonać czynności prawnej przez przedstawiciela; czynność prawna dokonana przez przedstawiciela w granicach umocowania pociąga za sobą skutki bezpośrednio dla reprezentowanego. W myśl art. 96 k.c. umocowanie do działania w cudzym imieniu może opierać się na ustawie (przedstawicielstwo ustawowe) albo na oświadczeniu reprezentowanego (pełnomocnictwo). Propozycja zawarcia umowy o współpracy datowanej 01.11.2011r. nie pochodziła ani od zarządu powodowej spółki ani od ewentualnie ustanowionego przez niego pełnomocnika. Poza sporem pozostawała okoliczność, że korespondencja e - mailowa zawierająca ofertę zawarcia umowy o współpracy, a tym samym ustalenia wysokości czynszu dzierżawnego pochodziła od E. M. (e - mail k. 38), która jak sama zeznała była jedynie pracownikiem powodowej spółki. Do zakresu obowiązków świadka należało m. in. podejmowanie działań zmierzających do zawarcia pisemnych umów pomiędzy powodową spółką a jej klientem (k. 262). Świadek nie została nigdy umocowana do działania w imieniu spółki jako jej pełnomocnik, nie pełniła również funkcji członka zarządu powoda. Nie uszło uwadze Sądu, że przesłany do pozwanej projekt umowy o współpracy datowanej 01.11.2011r. nie został opatrzony podpisem członka zarządu powodowej spółki. Powyższe pozwala stwierdzić, że przesłany pozwanej projekt umowy o współpracy nie zawierał oświadczenia woli organu umocowanego do działania w imieniu powodowej spółki, jak również oświadczenia ewentualnie ustanowionego dla spółki pełnomocnika. Powyższe pozwala stwierdzić, że skierowana do pozwanej korespondencja z dnia 1 grudnia 2011r. nie stanowiła oferty w rozumieniu art. 66 k.c. W ocenie Sądu nie można również uznać, aby protokoły przekazania urządzeń stanowiły potwierdzenie przyjęcia przez pozwaną oferty powodowej spółki. Na protokołach przekazania urządzeń widnieją podpisy osób nieumocowanych do działania w imieniu powoda, a mianowicie E. M. oraz M. J. (k. 96 - 129), zaś na dwóch protokołach przekazania z dnia 03.10.2011r. brak jakiegokolwiek podpisu osoby działającej w imieniu powoda (k. 130 - 131). Na powódzie na mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. spoczywał ciężar wykazania, że pracownicy powoda byli należycie umocowani do złożenia w imieniu powoda stanowczego oświadczenia woli zawarcia umowy dzierżawy automatów vendingowych, w tym w szczególności ustalenia wysokości czynszu dzierżawnego. W tym miejscu należy wskazać, że oferta jako składnik czynności prawnej jaką jest dopiero umowa, do której, w razie, gdy składające się na nią oświadczenie jest złożone przez osobę nie mającą umocowania lub przekraczającą jego granice, ma zastosowanie art. 103 k.c. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 stycznia 2014r., II CSK 190/13, niepubl., Legalis numer 993356). Gdyby więc doszło do zawarcia między stronami umowy w zakresie dzierżawy automatów poprzez złożenie w imieniu powoda oferty przez osobę niemającą do tego umocowania i przyjęcia tej oferty przez pozwaną, wówczas niewątpliwie zastosowanie miałoby art. 103 k.c. W

świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w oparciu o przesłuchanie stron, należy stwierdzić, że powodowa spółka w ogóle nie udzieliła ani E. M. ani M. J. pełnomocnictwa do działania w imieniu zarządu spółki, w tym w szczególności nie udzieliła im pełnomocnictwa do zawarcia umowy o współpracy z dnia 01.11.2011r. ani do składania w imieniu powoda ofert zawarcia umowy dzierżawy automatów vendingowych.

Wpisy w protokołach przekazania urządzeń nie mogą być uznane za ofertę powoda również z tej przyczyny, że nie określają precyzyjnie istotnego postanowienia umowy, jakim jest umówiona wysokość czynszu. Oferta powinna określać istotne postanowienia proponowanej umowy dzierżawy, w tym w szczególności wysokość czynszu dzierżawnego. Wprawdzie na każdym z protokołów przekazania urządzenia widnieje pozycja czynsz, jednak brak jest precyzyjnych danych co do czasookresu jego obowiązywania, w tym w szczególności określenia czy miał być on płacony miesięcznie, kwartalnie czy też rocznie, jak też doprecyzowania jego wysokości poprzez wskazanie czy kwoty wpisane w pozycji czynsz stanowiły kwoty przed czy też po opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Reasumując należy stwierdzić, że w toku niniejszego postępowania bezspornym było, iż pozwana nie uściła ceny sprzedaży za zakupione artykuły spożywcze. W toku procesu Sąd ustalił, że propozycję zawarcia umowy o współpracy złożyły osoby nieumocowane do działania w imieniu powoda, a do zawarcia umowy w zakresie dzierżawy automatów ostatecznie nie doszło. Powód nie oparł również roszczenia na treści art. 410 k.c. w zw. z art. 405 k.c. i nie powołał środków dowodowych celem wykazania, wysokości korzyści majątkowej jaką pozwana miał uzyskać na skutek użyczenia przez pozwaną automatów vendingowych. Ewentualne wyliczenie wysokości korzyści majątkowych wymagało przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność wysokości takich korzyści, o co powód nie wnioskował.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 100 k.p.c. rozdzielając stosunkowo koszty pomiędzy powoda i pozwaną, ponieważ żądanie powodowej spółki zostało uwzględnione tylko częściowo. Przepis art. 100 k.p.c. wyraża zasadę kompensaty kosztów procesu, która umożliwia sprawiedliwe ich rozdzielenie między stronami, w wypadku częściowego uwzględnienia roszczenia lub obrony. Sąd rozdzielając koszty może na podstawie art. 100 k.p.c., zasądzać zwrot ich części od jednej strony na rzecz drugiej – stosownie do wyniku sprawy.

Metoda stosunkowego podziału kosztów procesu na podstawie art. 100 k.p.c. została przedstawiona w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 1991 r., II CZ 255/90 (OSP 1991, nr 11-12, poz. 530), w którym wskazano, iż stosunkowy podział kosztów procesu dotyczy ich całości, co oznacza przyjęcie za podstawę obliczeń sumy należności obu stron, ustalonych stosownie do zasad z art. 98 § 2 i 3 k.p.c. Sumę tę dzieli się proporcjonalnie do stosunku, w jakim strony utrzymały się ze swymi roszczeniami lub obroną, otrzymując w wyniku kwoty, stanowiące ich udziały w całości kosztów. Jeżeli poniesione przez stronę koszty przewyższają obciążający ją udział – zasądzeniu na jej rzecz podlega różnica.

W wyroku z dnia 21 lutego 2002 r., I PKN 932/00 (OSNP 2004, nr 4, poz. 63) Sąd Najwyższy trafnie przyjął, że przy stosunkowym rozdzieleniu kosztów procesu na podstawie art. 100 k.p.c. należy ocenić ostateczny wynik sprawy, a więc porównać roszczenia dochodzone z uwzględnionymi, a nie rozliczać koszty odrębnie w zakresie cofniętego powództwa i odrębnie względem żądań rozpoznanych merytorycznie. Rozdzielenie kosztów nie musi wynikać z ich szczegółowego, rachunkowego rozliczenia i powinno polegać na zasądzeniu różnicy na rzecz strony, której przysługują wyższe koszty, a nie na ich wzajemnym zasądzeniu.

(...) sp. z o.o. z siedzibą w S. było zasadne co do kwoty 41.852,54 zł, na którą składa się kwota zasądzona od pozwanej na rzecz powoda nakazem zapłaty z dnia 1 czerwca 2012r., niezaskarżona przez pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty – 37.277,75 zł (106.833,44 zł – 69.555,69 zł) oraz kwota 4.574,79 zł zasądzona wyrokiem z dnia 10 listopada 2015r. Powyższe pozwala stwierdzić, że roszczenie powoda było zasadne w 39%, zgodnie z wzorem: $(41.852,54 \text{ zł} \times 100\%) : 106.833,44 \text{ zł}$. Koszty procesu po stronie powoda w zakresie dochodzonego roszczenia stanowiły: ¼ opłaty od pozwu w postępowaniu upominawczym, w którym uprawomocnił się nakaz zapłaty – 1.336 zł (dowód wpłaty k. 2, k. 7) oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o regulację § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zgodnie z którym stawka minimalna wynosi przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 50.000 zł do 200.000 zł - 3.600 zł powiększone o opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł (k. 10). Z uwagi na zasadność roszczenia powoda w 39% powód powinien otrzymać od pozwanej kwotę 1.931,67 zł tytułem kosztów procesu, zgodnie z wzorem: 4.953 zł x 39%.

W zakresie roszczenia powoda o zapłatę kwoty 69.555,69 zł powództwo było zasadne w 7%, zgodnie z wzorem: (4.574,79 zł x 100%) : 69.555,69 zł. Koszty celowej obrony pozwanej stanowiło wynagrodzenie jej pełnomocnika ustalone w oparciu o regulację § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zgodnie z którym stawka minimalna wynosi przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 50.000 zł do 200.000 zł - 3.600 zł. Roszczenie w zakresie kwoty 69.555,69 zł było niezasadne w 93%, zatem pozwanej od powoda przysługuje kwota 3.348 zł, która stanowi 93% kwoty 3.600 zł.

Różnica kosztów procesu, jakie powód powinien zapłacić pozwanej oraz kosztów procesu jakie pozwana powinna płacić powodowi wskazuje, że zasadnym było zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwoty 1.416,33 zł (3.348 zł – 1.931,67 zł).

O koszcie sądowym, którego strony nie miały obowiązku uiszczać, w postaci opłaty od pozwu w zakresie zaskarżonego roszczenia Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2014, poz. 1025 j.t.). $\frac{3}{4}$ opłata od pozwu w zakresie kwoty 69.556 zł wynosi 3.478 zł, zgodnie z wzorem: 69.556 zł x 5% x $\frac{3}{4}$. Sąd nakazał pobrać pod powoda kwotę 2.425,90 zł, zaś od pozwanej 182,60 zł tytułem brakującej części opłaty od pozwu.

SSO Agnieszka Baran